

מלואים

לתולדות המשורר הנכבד הזה.

הקוראים אשר ידעו להוקיר את שירי המשורר הגדול הזה, קראו בלא ספק את תולדתו, אשר כתב הוא בעצמו, בנפש הפצה, וישבעו רצון גם ממנה כאשר כבר שבעו עד-רוחני ועונג נפשי בקראם שיריו היקרים הנדפסים במאספים שונים וביחוד בספרנו „אוצר הספרות“, אשר המה נעלים ונשגבים. שפתו שפת חזוי יח, ומליצתו רשפי אש שלהבתיה, ואש אהבת עמנו ושפתנו היא אשרתמיד לו אשר תוקד בכל שיריו ודבריו. רוח לאומי שפוך על כל הרוזיו, ודברים היוצאים מלב עמוק יוכיח באהבה מסתרת את כל הנלווים מעל עמם ושפתם, יוכיח לנסוגים אהור פשעם ולבוזי שפתנו אולתם, וכל אלה בהגיון ישר ובמליצה נשגבה אשר יפליאו את חין ערך שיריו עד להפליא.

והנה כאשר נודע לנו הפעם, הנה יהיה המשורר כעת בעוני ולחץ, (וכאשר נראה גם מסוף מאמרו הזה) ואין ידו משנת להוציא לאור מחשבתו הטובה אשר הוא הושב לאסוף את כל שיריו לחוברת אחת, להדפיסה ולהפיצה בישראל. ומה רב הטוב הצפון ברעיון הזה, הן פי שנים בתועלתו: תועלת הספרות, כי תתעשר בספר נחמד קובץ שירים יקרים; ותועלת המהבר כי אולי תהיה לו הפעם — בימי עניו ומרודו — השירה גם לנותנת לחמו, ובשכר אשר עבד אותה עד היום שלא על מנת לקבל פרס, תתמך היא עתה בימינו, ותהת אשר קים את השירה מעושר הקימה היא אותו בעניו.

החובה מוטלת על אוהבי שירי קרש בכלל ואוהבי ומכבדי המשורר הנכבד ר' יצחק ראבינאוויטץ ושיריו בפרט, כי יתמכו בימינו ויעזרו על ידו, למען אשר יוציא את שיריו לאור, וברכת רבים עליהם תבוא, גם ברכת ספרותנו העלובה, אשר עוד לא הניעה לימים טובים כי יינקו סופריה מהלב שריה.

עורו, התעוררו, עושו! חושו!

המו"ל ש. א. ג.

האדרעססע של המשורר:

ISAAK RABINOWITZ

in WILKOMIR Gub. KOWNO

(Russland).

